

Minnen från tiden före Backabron som byggdes 1934 berättat av Per o Ingrid Andersson Hänsätter

De kan berätta att flottningen ställde till en hel problem för alla som ville ta sig över Ljusnan. Under flottningstiden gick det inte ha någon bro utlagd, vilket man hade andra delar av året.

Bron vilade på pontoner strax över vattenytan berättar Per och Ingrid. Ibland när det var blåsig slog vattnet över bron och var det kallt hände det att vattnet frös till is så att bron blev glashal.

Man fick hålla i sig hårt i räcket för att inte trilla i vattnet minns Ingrid. Bron som höll för bilar och andra fordon, lades ut efter flottningen på hösten, men när det på vårkanten var dags för flottningen igen måste bron bort. Det gick till så att den lossades på den östra sida av Ljusnan och fick flyta med strömmen och lägga sig utmed en västra stranden, och ligga där över sommaren.

Då kunde färjan tas i bruk. En färjekarl hade alltid jour och körde den lilla pråmen över älven. Fyra bilar eller ett par hästskjutsar kunde färjan ta. Under färjans sista år drevs den med en liten motor men i övrigt drogs den över med hjälp av rep och en vev.

Men va rädda vi var när vi satt i en vagn efter en häst. Vi var så rädda att hästen skulle ta ett steg bakåt så att vagnen skulle hamna i vattnet. Så fort vi kom över till andra sidan skyndade vi oss att springa iland, berättar Ingrid.

Om färjan stod på andra sidan när man ville komma över blev därtill att hojta. Samma ska om man ville över på natten och färjekarlen låg och sovi stuga intill stranden. Men det fanns också ett enklare sätt att ta sig över älven om man inte hade något fordon med sig. Roddbåtar låg efter stränderna som allmänheten fick använda. Men då fick man akta sig för timmerstockar. När flottningen var igång var det farligt att försöka ta sig över med roddbåt.

1934 startade brobygget i samband att man byggde en ny väg från Utomskogen till samhället. Bron förlades norr om den gamla flottbron och byggdes av Motala verkstad. Ingrid och Per minns invigningen av den nya bron som naturligtvis var mycket efterlängtat av utomskogsborna.

Vid invigningen fylldes bron med bilar så att konstruktörerna skulle se hur mycket den sjönk av tyngden. Det var en stor dag minns Ingrid.

Denna text var skriven av Marie Ericsson i Ljusnan den 3 mar 1984.